

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljanjem
na dom
za celo leto 3 glid. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v škočjsk.
poslopju (Bischofhof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez posebne
naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, neplačani
listi se ne sprejemajo. —

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice, če se
natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na naročbo.

Ob koncu leta vljudo vabimo vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, da se zopet naročijo za leto 1878., ter nam še skušajo novih naročnikov pridobiti. Kdor ima z čim in hoče naše podvzetje podpirati z majhnim darom, naj pristopi med deležnike tiskovnega društva, da se nadomestijo tisti udje, ktere nam je smrt pobrala; dosedanje deležnike pa prosimo, da nam še naprej zvesti ostanejo.

Deležnina znaša za celo leto **3 fl.**

Naročnina za celo leto **3 fl.**, za pol leta **1 fl. 60 kr.**, za četrt leta **80 kr.**

Naročnina se nam naj blagovoljno po poštinih nakaznicah še ta mesec pošlje, da vemo, koliko naj prve številke tiskati damo. — Napiši se naj zapíšejo razločno in kdor je nov naročnik, naj to pristavi, dosedanji pa naj na nakaznico prilepijo tiskan napis.

Opravništvo „Slov. Gospodarja“.

Razsajanje Magjarov v Budimpeštu.

V nedeljo 16. dec. je v Budimpeštu, glavnem mestu Ogerske, prišlo do hude rabuke, kakoršne menda nazaj do l. 1848. ondi ni bilo. Pahnjeni turkoljub in poslanec Helfy je pozval naroden tabor, pri katerem se je imel storiti sklep, naj bi avstrijsko-ogerska vlada brž šla pobitim Turkom z vojsko na pomoč. Zbralo se je okoli 6000 ljudi. Helfy jih je nagovoril rekoč: neizrečeno veselili se smo, ko so naši bratje Turki zmagovali, sedaj pa je lev ranjen, ne smemo ga pustiti brez pomoči . . . (Glasovi: hajdmo v boj zoper Rusa, eljen (živijo) a Törek.) „Dobro, nadaljuje Helfy, pojdimo torej pred svoje ministre, naznanimo jim, naj našemu kralju (avstrijskemu cesarju) povedó, da bočemo boj zoper Rusa Turkom v pomoč“. Gromoviti eljen zadoni pri teh besedah; vse upije: hajdmo v boj, hajdmo k ministrom! Za Helfy-jem je še nekov Eötvöš množico ščeval proti ministru Andrassy-ju rekoč: Andrassy ni pravi Magjar več, ker hoče

Turkom vzeti Bosnijo in Heregovino ter pritakniti Avstriji. Poslušalci so mu prav dajali in upijali: proč z Andrassy-jem, naj gre v ruski penzijon!

Razburjena množica je med tem dokipela do 15.000 ljudi, ki so brž odbrali 25 odbornikov, jih naložili na kočije in z njimi trli pred palačo ministra Tisza-ja. Tukaj so našli vse zaprto, pred hišo pa mestnega župana z mnogimi policaji. Župan jim veli takoj raziti se, ker ministru er ne more tolike množice pred sebe pustiti. To je bil ogenj v streho. Razkačena druhal se zažare v župana, ga sune raz konja, začne policaje pretepravati, kamenje pobirati, šipe pobijati, prirečene mačke ščipati, grozno tuliti, sikati, žvižgati in upijati: proč z Tiszajem, proč z Andrassy-jem, boj Rusom, eljen a Törek! Hvalisani Tisza je od svojih turkoljubja pijanib rojakov dobil poredno mačkinjo muziko. Sedaj zadoni vojaško bobnanje, 2 bataljona vojakov z nasajenimi bajoneti bližata se razsajavcem. Ko ti to zapazijo, jim upade hrabro srce in jo takoj junaško pobrišejo in se razškropijo po bližnjih ulicah. No, tem vročim turkoljubom in hrabrim kričačem bi pa res najbolj pristajalo, ko bi jih do slednjega pograbili in Turkom na pomoč poslali. Bolgarska zima bi jih gotovo hitro razhladila, ruski kozaki pa jih najbolj vere naučili. Pametnejši avstrijski prebivalci bi vsaj potem mir imeli pred temi turškimi ščevalarji in bedastimi slovanožreči!

Cerkvena umetnost.

II. Sredi pretečenega stoletja vlezlo je k nam v Avstrijo ničvredno freimaureistvo. Kmalu je sv. Cerkva pa tudi do tistih dob neoskrunjeno versko prepričanje narodov čutilo zli duh, ki je iz freimaurestva izhajal. Vsestransko začela se je borba zoper katoliško krščanstvo. Nemili nasledki zadeli so tudi cerkveno umetnost. Prvi udarec prizadajalo njej je nepričakovano naglo zatrenje samostanov in bratovščin, drugi pa posvetna izgoja mlade duhovščine. Veliko najlepših bizantinskih, romanskih in gotičkih stavb so podrli, npr. romansko cerkvo Dominikanaric v Mahren-